

Stimulerende factoren tijdens opgroeien met Triple-X Syndroom

- Het is belangrijk om eerst goed contact te maken, vanuit onzekerheid of verlegenheid, pas als ze iemand vertrouwen kan je iets met ze doen/bereiken. Ze hebben wellicht wat meer tijd nodig dan andere kinderen.
- Ze zijn vaak zeer behulpzaam en lief, een talent en een valkuil, hierdoor komen ze snel te weinig toe aan zichzelf en raken overbelast.
- Maak gebruik van hun creativiteit.
- Het zijn doorzetters en harde werkers, maar daardoor licht oververmoeidheid en zelfs burn out op de loer.
- Ze hebben oog voor detail, daar kun je ze complimenten over maken.
- Ze zijn vaak nog wat kinderlijk en daarom helpt het soms om iets op een wat kinderlijke (speelse) manier aan te pakken, daarnaast kunnen ze ook leeftijdsadequaat reageren, dus wees alert op beide kanten.
- Ze hebben een korte spanningsboog en raken snel overprikkeld. Dus een rustige omgeving met niet te veel prikkels helpt. Daarnaast helpt het om ze structuur en duidelijkheid te bieden.
- Veranderingen tijdig doorspreken. Ook vertellen wat je op een dag gaat doen helpt.
- Lastig om verbanden te leggen en het grote geheel zien, kan een probleem zijn. Het is daarom van belang om eerst het grotere geheel te schetsen en dan in kleine stapjes mee te nemen.
- Als het om leren gaat dus heel vaak herhalen, wil de stof een beetje blijven hangen.
- Veel complimentjes geven, steeds benadrukken wat ze allemaal wel kunnen. Positieve feedback.
- Korte opdrachten of deeltaken
- Vaak niet stil kunnen zitten, bewegen bij het leren kan ook helpen, in combi met visualiseren.
- Als het gaat om een plekje in de klas dan helpt het om bijvoorbeeld aan de zijkant te zitten (minder prikkels) of juist voorin de klas dicht bij de docent (geeft ook houvast).
- Structuur aanbrengen in de lesstof kan helpen. Bij bijvoorbeeld het rekenen gaat het goed als ze eerst een rijtje optellen doen, dan een rijtje aftrekken of vermenigvuldigen. Als ze alles door elkaar moeten doen, raken ze het overzicht kwijt en raken ze in paniek of klappen ze dicht.
- De interactie met andere kinderen is vaak ingewikkeld, zeker als ze wat ouder worden en op de middelbare zitten. Ze kunnen de communicatie soms niet goed duiden en worden daar onzeker van. Het effect is dat ze (herhaaldelijk) om uitleg gaan vragen en dat roept dan irritatie op bij de klasgenoten. Ze moeten daar een beetje bij geholpen worden. Ook daar helpt structuur.
- Social media (WhatsApp bijvoorbeeld) regelmatig checken of het lukt met de communicatie, dit kan namelijk snel uit de rails lopen. Gebeurt natuurlijk ook bij andere kinderen, is een beetje van deze tijd maar in combi met hetgeen hierboven beschreven een extra punt van aandacht. Het kan zijn dat ze dat eerst niet leuk vinden maar later eigenlijk wel fijn vinden. Als het ontspoord of dreigt te ontsporen kan het ook weer snel worden opgelost en dat lucht dan op.